

Indledning

»Pia, vil du gifte dig med mig?«

På et sekund skiftede min opmærksomhed væk fra et magasin med kulørte sider til min kæreste, der sad på knæ foran mig. En stor buket langstilkede, røde roser fyldte halvdelen af mit synsfelt.

»Øh – ja,« fremstammede jeg.

Resten af eftermiddagen udspillede der sig en kamp i mit hoved. *Det går alt for hurtigt det her. Han vil garanteret kun giftes med dig, fordi du er gravid. Hvem siger også, at han er den rette for dig?*

Jeg kan altså virkelig godt lide ham. Han er så god og sød ved mig.

Ja, men hvem siger han bliver ved med at være det?

Tøvende gik jeg ud i køkkenet, hvor min kæreste var ved at hakke grøntsager. Jeg så på hans brede ryg og havde allermest lyst til at vende om. *Du bliver nødt til det, Pia.*

»Jeg ved godt, at jeg har sagt ja til at gifte mig med dig, men jeg er blevet i tvivl.«

Han lagde kniven fra sig og så overrasket på mig.

»Jeg vil ikke have, du bare gifter dig med mig, fordi jeg er gravid. Det skal være fordi vi elsker hinanden.«

»Det er heller ikke kun derfor, Pia. Jeg elsker dig jo.«

»Det ved jeg godt, men det går lidt for hurtigt for mig. Jeg ved godt, at jeg er vanskelig, men jeg har altså brug for at tænke mere over det.«

Jeg bliver nødt til at tale med Erik om det her.

»Det er helt i orden, Pia. Du tager dig bare den tid, du har brug for. Vi har ikke travlt.«

Erik så afventende på mig. Hans blik var direkte, og tøvende så jeg ned på mine hænder, som knugede om en kuglepen. Jeg var næsten altid nervøs, når jeg besøgte min psykolog. Det føltes som om han kunne se ind i min iturevne sjæl.

Jeg rettede ryggen og så ind i hans kloge øjne. »Min kæreste vil giftes med mig.«

Han smilede. »Hvordan har du det med det?«

»Jeg er ikke sikker på at jeg vil giftes med ham. Jeg ved godt at jeg har arbejdet hårdt for at få en ordentlig kæreste som ham, men...« Jeg så ned på mine hænder som drejede kuglepennen mellem fingrene. »...hvad nu hvis han ikke er den rette for mig? Hvis jeg gifter mig med ham, bliver jeg jo bundet på hænder og fødder.«

Erik lagde sine spinkle ben over kors og strøg en hånd hen over sit sølvfarvede hentehår. »Der er ikke noget, som der vil binde dig til ham, mere end at få et barn med ham. I vil altid skulle arbejde sammen. I er bundet sammen for altid.«

Hans ord fik det til at løbe koldt ned ad ryggen på mig.